

ти отъ баба му, която била българка. Дѣдо му се билъ силно влюбилъ въ послѣдната, която била много красива, но поради упоритостъта ѝ да приеме мохамеданст ото той отстѣпилъ и я взелъ съ условие тя да си остане християнка—да посѣщава църква, а той—джамята.

Слѣлъ около 3 години Саджкъ Ефенди билъ повишенъ и прѣмѣстенъ въ Одринъ. На заминаване той билъ изпратенъ отъ множество изпращачи отъ Елена и отъ селата; отъ едни до Капиновския Монастиръ „Ср. Никола“, а отъ други до Плаковския Монастиръ „Св. Илиѣ“. Тукъ Саджкъ Ефенди съ голѣма мжка се рездѣлилъ съ изпращачитѣ, които манифестирали голѣмата си благодарностъ